

Liber .II.

Dist. II. Ca .V.

debet vniuersitatemq; versari cogitatio.
debet em̄ quisq; recordari q̄ negligenter
cor suū q̄ negligenter tempus suū
expenderit. q̄ malū fine operi suo im-
posuerit. **H**ec est tria cū summa diligē-
tia sunt obseruanda. vt. s. cor bene cu-
stodias. tps utiliter expendas. & simis
bonus & debitus in omni p̄e p̄figas
Item debet recogitare q̄ negligens
fuit in orōne. q̄ negligēs in lectione.
q̄ negligens in operis executione. in
bis em̄ tribō dʒyonusquisq; seipm diligē-
gentissime exercere & excolere. si vult
fructum bonū facere & dare in suo ip̄e
Itē debet recognoscere. q̄ negligens sit
vel fuerit ad penitendū q̄ negligēs ad
refistendū. & q̄ negligēs ad pficiēdū
debet em̄ cū summa diligentia deflere
mala p̄missa. repellere temptamēta di-
abolica. & pficere de una virtute in aliā
vt possit puenire ad p̄mia eterna. **S**e
cundo dʒ homo recognoscere si in ip̄o vi-
geat vel viguerit p̄cupiscentia volunta-
rum curiositatū roamtatum. **C**erte uia
p̄cupiscentia voluptratis viget in reli-
giose hoīe. qñ appetit dulcia viꝫ ciba-
ria saporosa. qñ appetit mollia. s. vesti-
menta deliciosa. qñ appetit carnaliavi-
delicet oblectamēta luxuriosa. **C**erte
tūc viget p̄cupiscentia curiositatis in
dei famulo. qñ appetit videre pulchra.
qñ appetit habere cara. **C**erte tūc viget
p̄cupiscentia vanitatis. qñ appetit ho-
minū fauorem quando querit huma-
nam laudem quando desiderat hono-
rem humanum. **I**sta oīa debet seruus
xpi tanq; venenuz fugere. qz sunt iudi-
ces oīsmali. **E**rcio recognoscere debet
homo diligenter qui cupit noticiā ha-
bere sūp̄ius si in ipso vigeat vel vigu-
erit nequicia iracundie. nequicia ini-
die & nequicia accidie. **C**erte tūc in re-
ligioso homine viget iracundia. quan-
do anima in corde vel affectu signo vel

verbo vel clamore quātumcūq; modi-
cam indignatōem & ex corde rancorez
primo suo ostendit. tūc aut̄ in hoīe re-
gnat inuidia. qñ gaudet te primi ad
ueritate. & tristaf te eiusdē p̄spira-
te qñ letaf te malis primi & tabescit
te bonis ip̄ius. **T**ūc etiam accidia vi-
get in religioso qñ fuerit tepidus. som-
nolentus. ociosus. tardus. negligēs
remissus. dissolutus. indeuotus. tris-
tis & tediosus. **H**ec oīa seruus xpi te
bit detestari & fugere. qz in his virtūs &
aliquā supra memoratis p̄sistit perditio
corporis. inquantum aut̄ magis quis
q̄ in illisque p̄missa sunt suam p̄scia
discussit tanto p̄fectior in suop̄ius
cognitione & noticia erit.

Filius

Post discussionem p̄scie & cogni-
tionē suop̄ius quā p̄sequif hoī-
mo ex diligenti sui dʒudicatione desi-
derio nūc informari que virtus sic que
comitaf hanc virtutem.

Ca. V. Pater A

Debes scire qđ
humilitas est. que hanc virtus
tem sequif videlicet cognitionem suū
ip̄ius. quia quāto magis homo semet
ip̄m discussit & p̄priās defectus ante-
cordis oculos reducerit. ac congnoue-
rit tanto hūilioz erit. **T**ā certa noticia
suop̄ defectuū hoīem fibij p̄vile reddit
Tñ primo sciendū qđ sit humilitas. **E**st
aut̄ humilitas sūmberū. **V**irtus qua hoī-
mo p̄issima sui p̄gnitiōe fibij p̄vile reddit
Et beatus aug. **H**umilitas est ex in-
tuī p̄prie p̄dictionis. & sūm p̄ditoris
volūtarie mēris inclinatio. **I**tez berū.
Humilitas est p̄temptus p̄prie excep-
tentie. **N**otādū aut̄ est q̄ humilitas
est fundamentum omnium virtutum &
bonorum operum. omnis namq; stu-
ctura bonorum operum ac yſtūtūm si-

Liber .II.

Dist. II. Ca. V.

ne hoc fundamento subsistere non p̄t.
Unde qui vult edificiū atum bonorū
oper̄ p̄struere. d̄z prius fundamentū
tere humilitatis ponere. Unde criso.
Nemo p̄struet celsitudinē bonorū ope
rum & virtutis nisi prius iaceantur fun
damenta vere humilitatis. Dicit eria
de hoc cassianus. Nullo modo poterit
in anima nostra virtutū structura p̄sur
gere nisi prius iacta fuerint vere humili
tatis fundamēta. fine qua etiam hu
militate nec purgatio peccatorū. nec
etnendatio mor̄. nec p̄summatio vir
tutum poterit apprelendi. Beatus eti
am aug. sic dicit. O agnus vis esse in
cipe a minimo. cogitas fabrīcā erige
re celsitudinis. de fundamento cogita
humilitatis. hec aug. In hoc ḡ fundo
tere humilitatis erigamus edificium
spūale ut crescat in templum sanctū do
mino. Unde s̄m dicunt beatib̄n. bo
nus fundus est humilitas in quo om̄e
edificium spūale p̄structum crescit in
templū sanctum d̄ño. hec ber. Humili
tas etiam est caput omnī virtutū & ob
tinet principatū que ceteras virtutes
in suo vigore p̄seruat. & sustinet totum
edificiū souens corpus bonorū operū.
Tet̄st̄ loc⁹ beatus aug. qui dicit. Hu
militas est caput omnī virtutū. & ob
tinet primatū & principatum ceterarū
lanc̄ ipsarū p̄seruatrix. in eo q̄ ipsa ē
perseverat̄ p̄pria coadūtrix. De hoc
etiam dicit ambro. Humilitas virtu
tum omnī caput est. que souet & susti
net bonorū oper̄ totum corpus. hec ille
Hec igif virtus multum diligēda est
q̄ valde gratos facit h̄ies esse deo ip
sa humilitas. teste beato augu. qui dicit.
Tibil nos ira gratos deo efficit sicut
humilitas. ip̄a namq̄ trahit ad se cle
mentiā dei. nam corda humiliū ipse
deus libenter inhabitat. Unde dicit be
atus bernat. O felix humilitas que di

ad se trahit clementiam. & eius ligat
omnipotentiā. magna ergo virtus hu
militas. cui dei maiestatam facile se
inclinat. Et beatus augusti. Excelsus
est domine & humiles corde sunt dom⁹
tua. Qui igif vult esse templum dei &
habitaculum spūsancti cum omni stu
dio & diligentia exerceat se in virtute
humilitatis. Ipsa namq̄ est que pre
parat locum diuine caritati & ḡe spi
ritussancti. ppter qđ dicit beatus augu
stinus. Quanto sumus a timore sup
bie minores. tanto sumus dilectione
pliores. q̄r sicut aqua p̄fluit ad val
les. sic gratia spūsancti p̄fluit ad hu
miles. Unde cassiodorus. In vallis
quippe humiliū animarū fontes ma
nanc & transeunt celestium gratiarum
quivero humiliā non fuerit ḡa spiri
tussancti in ipso habitare non poterit
De quo beatus augusti. Si humili
& quietus non fueris nec p̄t in te ha
bitare. nec habere gratiam spūsancti.
Fode ergo in te fundamenta humili
tatis & peruenies ad fastigium carita
ris. hec augustinus. Quia dum mēs
humana humilitati inmiti⁹ pfecto ip
sa in amore celestium inflamat̄. Unde
s̄m cassianum. Amor celestium nō al
titudim sublimiū. sed humiliati infū
dit̄ animarū. ipsa namq̄ humilitas
put dicit Richardus de sanctovicto
re. sola est que mente diuino accendit
lumine. celestiq̄ inflamat̄ desiderio
& amore. hec richardus. Non solum
autem humiles obtinent a deo gratiā
in presenti. & etiam gloriam magnā
p̄sequunt̄ a domino in futuro. ad quā
gloriam siue patriam celestem non po
rest aliquis peruenire. nisi prius viam
humilitatis studiat ambulare. De hoc
dicit beatus Augustinus. Excelsa est
patria. humiliatae est via. ergo qui
querit patriam quid recusat viā. Am

Liber .II.

bula igit̄ per xp̄i humilitatē ut venias
ad eius eternitatem. vis capere celsu-
dinem dei. prīus capere humilitatē. Ello-
rus est dñs. si te erigis non tanges illū
sicut humiles decenter ad te. hec aug.
Oportet ḡ ut p̄ humilitatez ascendat̄
ad celi sublimitatē. & qui defiderat ha-
bere primatū celestem. necesse est ut se
quaſ humilitatē terrestrem. **N**isi bea-
tus bern̄. Per humilitatē ascende ad
sublimitatē. qz hec est via & nō est alia
preter ip̄am. qui aliter vadit cadit po-
tius. qz ascendit. & criso. Quicūq defi-
derat primatū celestē sequat̄ humili-
tatem terrestrem. **D**icit etiam de hoc ysi-
dorus. **H**omo descendas humilitate
ut exalteris ne exaltatus humilioris
humilitas aut̄ casum nescit. lapsuꝝ nō
nouit. humilitas nūq̄ lapsuꝝ passa ē.
Iec ysidorus. **B** Et notandum q̄ tri-
plex est hūilitas. s. magna maior ma-
xima. **T**agna est humilitas. qn̄ se ho-
mo apud semetip̄m veraciter p̄temnit̄
Talio vero qn̄ se p̄temnit̄ ab alijs non
despicit. **M**axima aut̄ qn̄ homo p̄tem-
nit̄ p̄sum suum non p̄temnit̄. sed ad modū
p̄cupiscit. hostes modos tangit **R**ichardus de sancto victore sic dicens.
Humilis nāq̄ est. qui seip̄m apud se/
metip̄m veraciter p̄temnit̄. hūilioz aut̄
qui se p̄temnit̄ & ab alijs nō refugit. **H**u-
milimus & qui p̄temnit̄ suū nō solū
non p̄temnit̄ sed ad moduꝝ p̄cupiscit.
hec ille. **D**e quo dī etiam beatus bern̄.
Verus humilis ylvis vult reputari nō
humilie p̄dicari. gaudet de p̄temptu
sui. **S**ed sunt nōnulli. qui quidē pec-
atores se esse fatent̄. p̄tōres ab alijs
estimari nolunt̄. **Q**uod redarguit bea-
tus bernardus adducēs in exemplum
dñm nostrum sic vices. **Q**ui peccatū
non fecit. non redignatus est peccato-
rem se reputari. **E**t nos esse volumus
sed nolumus reputari. **H**ec bern̄. **S**ed

Dist. II. Ca. V.

quiveraciter sunt humiles. de sua de-
spectione gaudent & cū se viles in alie-
nis oculis p̄spiciunt̄. de hoc intra semet
ip̄os gratulanf̄. **D**e talib⁹ dī beatus
gregorius. Qualis quisq; apud se la-
teat. contumelie illate probant. **N**am
sicut supbi honorib⁹ sic plerumq; hu-
miles sua despectione gratulanf̄. cūq;
se in alienis oculis viles p̄spiciunt id
circo gaudent. qz hoc iudicium confit
mari intelligunt quod de se & ip̄i habu-
erunt. hec gregorius. **U**nde sancti vi-
ri magna quidem agunt. sed per humili-
tatem in corde suo infimi sunt. quod
multum acceptum est deo. **E**ste beato
ilxromimo qui dī. **N**ihil est quod nos
deo & homib⁹ ita gratos faciat q̄ si vi-
simus. hec ilxromimus. **C** **S**ed
hec virtus valde rara ē. ut magna qui-
dem operantem se tñ nō magnum esti-
mare. mirabilez in virtutib⁹ coram a-
lijs apparere. & tamen p̄temptibilem
se reputare. **U**nde beatus bernardus.
Tagna & rara virtus ut magna licet
operatē magnum te nescias. & mani-
festam oīb⁹ tuam te solum latere san-
ctitatem. mirabilem te apparere & co-
temptibilez te reputare. hec beatus ber-
nardus. **P**erfecti etiam viri & veraci-
ter humiles semper student in virtuti-
bus proficere. & hanc humilitatem fi-
bi seruant ut semper & in bono profici-
ant & tñ nec perfectionis initia se habe-
re credant. de hoc richardus de sancto
victore cū admiratōne quadam sic ait
O virū perfectum summaq; humili-
tate fundatum. qui semper potest & fe-
stinando proficere. & proficiente festi-
nare. & hanc fibi humilitatē semper
vare. ut semper in bono pficiat. & tñ nec
perfectionis initia se habere credat. hec
richar. **O** **E**t notandum q̄ ne/
mo dī fiduciā h̄c de aliquo bono ope-

Liber II.

Dist. II. Tercia. V.

te. sed solum fidere te humilitatis v
tate. Unde dicit iohannes abbas mon
tis sinay. Noli fiduciam habere in teip
so etiam si possides mundiciam. sed ma
gis ad humilitatem multam accede et
amplius fiducialiter ages. Tempore si
omnem scalam virtutum scandens ascen
disti. premissione peccatorum exora. De
codice etiam dicit beatus bernardus. Insi
piens et insanus est quicunqz in alij
vite meritis qz in sola humilitate con
fidit. Unde mater domini nostri ihesu
xpi banc solam virtutem in se dno pla
cuisse memorat sic dicens. Resperxit
humilitatem ancille sue et. Quanto na
tionalaquez anima propter amorem sui cre
atoris est de spectior in oculis suis tan
to est preciosior et acceptior coram ocul
is summe maiestatis. et econuerso qz
to preciosior est sibi. tanto vilior deo.
Unde beatus gregorius. Tanto namqz
queqz anima sit preciosior ante oculos
dei. quanto pro amore veritatis respecti
o fuerit ante oculos suos. tanto ergo
sit quisqz vilior deo. quanto preciosior
sibi. tanto preciosior deo. quanto vilis
sibi propter eum. quod humilia respicit.
Talta a longe cognoscit. Et sci
endu pur dicit richardus de sancto vi
ctore. Pro est differentia inter humilita
tem et humiliacionem. Humilitas est vir
tus qua quisqz sibi vilescit interius co
tam oculis dei. Humiliatio vero est v
tutis effectus quo quisqz seipm abjectit
exterioris in oculis primi. Aliud est hu
mile esse. aliud est humiliter se habere.
illud prinet ad disciplinam mentis.
istud ad disciplinam corporis. illud est
humilitatis. istud est humiliationis.
hec riebar. Hanc igitur virtutem vere
humilitatis nobis assumere debemus
quod ipsa est origo ceterarum virtutum. et il
la virtus in nobis veraciter pullulat quod
in radice propria. id est in humilitate perdu

rat. Sed sunt nonnulli qui etiam in ho
noribus positi de se humilia sentiunt. et
se cinere esse perpendunt. sed tamen coram
homib[us] esse viles apparere refugunt. Et
sunt nonnulli qui quidem viles videri
ab hominibus appetunt. sed apud se in
trinsecus quasi ex ipso merito ostense
humilitatis intumescent. que utraqz
elationis genera a quolibet deuoto ho
ne sunt repellenda. De hoc beatus gre
go. xxviij. moral. exponens illud. Non
audebunt eum templari omnes qui
sibi videlicet esse sapientes. sic dicit. Non
tandu quod non ait. Et non audebunt eu
templari sapientes sed qui sibi videtur
esse sapientes. Quibus videlicet ver
bis non peritos quidem sed arrogantes
insinuat. Circa namqz arrogantes et do
cti cum recte non vivunt sed tamen recte di
cere doctrine impulsione appelluntur
ipsi damnationis sue aliquo modo prece
nes sunt. quod dum ea que agere respuunt
predicantes insinuant. suis vocibus da
nantes dānant. Unde summa cura est
prudendum ne accepta sapientia eis
ignorantie tenebras illuget lumen hu
militatis tollat. et ipsa sapientia esse neq
at. quod et virtute locutionis fulgeat. elat
tōis tamen et eloquentis obscurat.
Quia vero origo omnium virtutum humilitas ē
illa in nobis virtus veraciter pullulat
que in radice propria. id est in humilitate per
durat. A qua minime si absidet arescit
quod vivificantem se in intimis humiliter
caritatis perdit. Intueri liber quanta
virtutum munera davidi perceperebat at
quod in his omnibus quod fortis humilitati
serniebat. quem enim non extolleret ora
leonum frangere. respectis prioribus
fratribus eligi. reprobatore rege ad reg
ni tabernacula vngi. uno lapide golgo
tham sternere. et cetera que gessit. et tam
cum archam dei iherusalem revocat. quod
si oblitus se prelatū omnibus admixtus

populisante archam saltabat. Er quia coram archa saltare ut creditur vulgi mos fuerat. rex se in divino obsequio psaltando rotat. Ecce quē dñs cūcris singulariter p̄stulit sese subdendo tabiecta exhibendo p̄temnit. non p̄tās regni ad memoriam reducif. non subdit oculis saltando vilescere metuit. non se honore p̄latū ceteris aī eius archam qui honorem dederat recognoscet coram deo egit debilia et extrema. ut illa ex humilitate solidaret. que coēā hōib⁹ gesserat fortia. Quid de eius factis ab alijs sentiat ignoroz. Ego dauid saltantem plus stupeo. q̄b pugnatum. pugnando quippe hostes subdit. saltando aut̄ corā dñō seipm̄ vicit. quē michol Saul filia adhuc ex tumorē regij generis insana cū humiliatū despiceret dices. Quā gloriosus fuit hodie rex istrael discoopiens se ante acillas seruoz suoz tc. p̄tinus audiret vivit dñs. qz ludam aī dñm et vilioz fiā plusq̄ factus sum. eroq̄ humilis in oculis meis ac si apte dicat. Vilescere coram hōib⁹ appeto. qz seruare mihi coram deo ingenuitatem p̄ humilitatem quero. Hunc do nonnulli. qui de semetip̄is humilia sentiunt qz in honozib⁹ positi nihil se esse nisi cinerem fauillamq̄ ppndūt. sed tñ corā hōib⁹ viles apparere refugint. Et sunt nōnuli q̄ viles videri ab hōib⁹ appetunt atq̄ omne qd̄ sunt deictos exhibendo sed p̄temnunt. se tamē apud se int̄rosus. quasi ex ip̄o merito humiliatis et vilitatis intumescunt et tanto magis in corde elati sunt. quanto amplius in specie humiliatis vel vilitatis elationē premtunt quevtraq̄ elationis onius bella circūspecione magna david deplendit mira virtute supauit. qz em̄ de seipso intus humilia sentiens honorē eretius non querat insinuat dicens. Lup

dam et vilioz fiā plus q̄ factus sum. Et qz p̄ hoc q̄vilem se exterius p̄buit. nequaq̄ exterius intumescat adiūgit. Eroq̄ humilis in oculis meis ac si dicat. Qualē me exterius despicien et hibeo. talē me interius attēdo. bene et go d̄z. Non audebūt p̄teplari omnes qui sibi vident eē sapientes. Contemplari em̄ dei sapientiā nō possunt. qui sibi sapientes vident. qz rāto ab eius luce longius sunt. quanto apud semet ipsos humiles non sunt. qz dū eorum mentib⁹ tumorē elationē crescit. aciē p̄templationē claudit. et vnde lucere se p̄re ceteris estimant. inde se lumine veritatis priuāt. Si vō vera citē sapientes esse atq̄ sapientiam p̄templari aperimus. stultos nos humilieret cognoscamus. relinquamus noriam sapientiam. discamus laudabile fatuatē. Hinc quippe scriptū est. Eccl̄ia mūdi elegit deus ut p̄fundat sapientes. Hinc rursum d̄z. Si quis videat intervōs sapies esse. in hoc seculo. stultus fiat ut sit sapiens. Iec greg. Et notandū q̄ virtus humiliatis valde necessaria est platis. qui p̄sunt subditis et cū aliquis temptat vitio elationis. p̄ humiliates cordis tebet repente fastum tumoris. Unde sancti viri cū p̄sunt ceteris p̄ hoc non gaudent hōib⁹ presse sed p̄desse et eūz timeria subditis appetunt. ideo hoc faciūt. qz ip̄os subditos deū minime timere et p̄zelendunt ut saltem humana formidine peccare metuant. qui deū offende re non formidant. Eūz vero deest a subditis vitium. quod corrigat. non solū ab eis metui s̄z honorari plusq̄ necesse est refugiunt. et q̄uis hos hōib⁹ p̄latos gloria potestatis ostendat. interius tñ per merorem secretū sacrificium domino p̄triti cordis offerūt. De talibus potestatis beatus gregorius. xxi

mora. sic dicit. Potentib[us] virtutis magna est virtus humilitas p[re]fiderata eq[ui]tate p[re]ditionis. omnes namq[ue] homines natura e[st]ales sumus. sed accessit dispensatio ordine ut quibusdā prelati videamur. Si igit[ur] hoc a mēte deprimitus q[uod] temporaliter accessit inuenimus citius q[uod] naturaliter sumus. Plerumq[ue] enim se animo accepta postulas obq[ue]cit. eumq[ue] tumidis cogitatiōnib[us] fallit. manu igit[ur] humili me consideratōis deprimendus est tumor elationis. nam omnes homines natura equales genuit. sed varietatē meritōr[um] ordinatōs. alios dispensatio occulta posse ponit. Ipsa autē diueritas q[uod] accessit ex virtio recte est diuinis iudicis ordinata ut q[uod] omnis homo iter vite non graditur. alter ab altero regaf. Sancti autē viri cum presunt non in se potestatem ordinis sed equalitatē p[re]ditionis attinent. nec preesse gaudent hominibus sed p[ro]desse. homo quippe animalib[us] rationabilib[us]. non aut ceteris hominibus p[re]lates est. Unde d[icitur]. terror vester et tremor sit sup[er] cuncta animantia terete. et idcirco ab animalib[us]. non aut ab hominib[us] timeat. q[uod] p[er]tra naturā superbita est ab equalib[us] velle timeri. q[uod]vis plerumq[ue] a subditis etiam sanctiviri timeri appetunt. sed q[ui] ab eisdem subditis deprehendunt minime timeri. ut humana saltē formidine peccare metuant qui diuina iudicia nō formidant. Nequaq[ue] ergo p[re]positi ex hoc q[uod] sutorimōre subpiunt in quo non suam gloriam sed subditōr[um] iusticiā querūt. in eo q[uod] metus sibi a pueris viuentib[us] exigunt. quasi non homib[us] sed brutis animalib[us] dominant. q[uod] videl[et] ex qua bestiales sunt. ex ea etiam debet formidini facere p[re]strati. Cum vero deest virtus quod corrigaf. non de excellētia potestatis. sed de equalitate p[re]dictio-

mis gaudent et non solum ab eis metu sed etiam plus q[uod] nōcē est honorari refugiunt. Item per eundē et de eodem xx. mora. sic d[icitur]. Viro enim ordine vno eodemq[ue] tempore p[re]uenire in actibus bonorum solet et foris honor culminis. et intus affl[et]e meror humilitatis. qui et si hos prelatos hominib[us] gloria potestate ostendar. interius tamē merore suo secretum sacrificium domino p[ri]ti cordis offerunt. Sciunt electi quiq[ue] p[re]federatione intima contra exterioris excellētie tempramenta pugnare. qui si ad exteriorē felicitatē suam cor ap[er]t[ur]. iusti p[ro]fecto non essent. Sed q[uod] cor humanū non potest de ipsis prosperitatib[us] rebus quantulacunq[ue] gloria in nullo temptari p[er]tra ipsam p[ro]speritatem suam. sanctiviri inctinsecus dimicant. non dico ne in elatōe sed saltem in eius amore succubant. cui valde sucubuisse est captiuā mentem eius desiderans subdidisse. h[ec] greg[orius]. G Sciendū etiam q[uod] multū valet ad humiliandū se. peccator[um] p[re]teritor[um] recor[dat]io. et qui etiam fragilitatem suam sollicite respicit. de donis a deo percipitis se non extollit. Sed sunt nonnulli qui quidē nihil virtutis agere studēt attamen cum alios peccare p[re]spiciunt iustos se in eorū p[ar]atione suspicantur. Et sunt nonnulli qui quibusdam virtutis superbia videlicet auaricia deprimunt. sed cum alios in luxuriā vel irā p[re]spiciunt incidisse. se meliores illis deputant. atq[ue] apud semetipso[rum] quasi se de iusticia extollunt quia negligunt pensare suavitia quibus graviter tenentur. At p[er]tra illi qui ad altam virtutem p[re]scendere veraciter appetunt. mox cum alienas culpas audiunt. mox cor ad proprias virtutes reducunt. et postposito iudicio de alienis culpis suas veraciter plangunt. Ista p[re]memorat beatus greg-

gorius.iiij.moral.exponens illud vñbū
Sedens in sterquilimo sic dicit. In ster-
quilimo q̄ ppe sedere est vilia de se quē
pias & abiecta sentire. In sterquilimo
nobis sedere est ad ea que illicite gessi-
mus mentis oculos penitendo reduce-
re at cū ante nos peccatorū stercora cer-
nimus. omne qđ in aīa de elatione sur-
git inclinemus. In sterquilimo sedet.
qui infirmitatē suam sollicitus respi-
cit. & sese de bonis. que pcepit non ex-
 tollit. An non apud se in sterquilimo a-
brabā federat. qui dicebat. loquar ad
dñm meū cū sim puluis & cimis. aper-
te em̄ cernimus. in quo se apud se loco
posuerat. qui puluerē & cinerē se eriaz
qñ cum deo loquereſ estimabat. Si igi-
tur se ita despicit. qui vsc̄ ad honorez
divine locutionis ascendit. solicita in-
tentione pensandū est. qua pena illi fe-
riendi sunt. qui & ad summa nondū p-
ficiunt & tñ de minimis extollunt. naz
sunt nōnulli. qui cū prava agunt de se
magna sentiunt. in altum mentē sub-
leuant. & preire se ceteris virtutum me-
rito putant. hi nimiꝝ apud se introi-
sus humilitatis sterquilimū deserunt.
& elationis fastigia ascendunt. illū imi-
tantes. qui primus se apud se extulit.
sed eleuando pstrauit qui dixit in celū
ascendam. sup̄ astra celi exaltabo &c.
Etiam sciendum q̄ sunt nōnulli. qui
nihil quidem virtutis agere student.
sed tñ cū alios peccare pspiciunt iustos
se in eorū ppartioē suspicant. Neq; em̄
corda omnium onerel funilis culpa trans-
figit. **D**unc namq; superbia illaqueat.
illū forsitan ira supplanaat. **D**unc au-
ricia excruciat. illuz luxuria inflamat.
Et plerūq; contingit vt is quem supbia
deprimit. alium respiciat. qualiter ira
succendat. **E**t qz se ira non citius insi-
gat. meliorem se iracundo iam depu-
sat. atq; semetipm quasi de iusticia ex-

rollit. qui pensare negligit virtū. quo
grauius tenet. plerūq; cōtingit. vt is
quem avaricia fauciatur. aliū luxurie vo-
tagine mersum cernat. & qz se a pollu-
tione carnali alienum respicit. quib⁹
ihe sordido spiritualis veneni intrinse-
cus polluat. non attendit. dūq; in alio
pensat malū qđ ihe non b̄z. in se negli-
git pſiderare qđ b̄z. sicq; fit vt duz ad
aliena dñjudicanda mens ducit. p̄p̄
iudicij lumine p̄iueſ. & eo durius cō-
tra aliena supbiat. quo sua negligenti⁹
us ignorat. **A**t p̄tra. hi qui ad alta vnu-
cum surgere veraciter appetūt cū alie-
nas culpas audiuit. mox cor ad p̄p̄ias
reducit & rāto recrūs illas dñjudicat.
quantoverius istas deplorat. Quia igi-
tur electus quisq; infirmitatis sue con-
federatione se p̄primit dicat recte q̄
vit sanctus in sterquilimo tolens se/
det. qui em̄ vere se humiliat. p̄tinue p̄si-
derationis oculo quib⁹ circumseptus
sit delictorū sordido pſiciens pensat.
Iec greg. **I** Estetiā aliud qđ va-
let p̄travitiā elationis videlicet. vt bo-
na que agimus sciendo nesciamus.
quatenus ad custodiam hūilitatis hec
& recte estimemus. & in ipsim hūilitatis
nobis virtutis tribuamus. **S**ed bona
que facimus de misericordia nostri cō-
ditoris ēē agnoscamus. **D**e hoc bea-
tus greg. in libro moral. sic dicit. **P**lerūq;
em̄ si scimus bona. que agimus. ad
elationem ducimur. **N**az si nescimus
pſcia non quantulūcunq; supbiat. aut
qz cursum bonū in se custodiar qđ igi-
norat. **S** p̄travtrāq; quid suppet. mi-
vr recta q̄ agimus sciendo nesciamus
vt hec & rcā estimemus & minima. q̄e
nus ad custodiam sui si sentiat aīus
sciā rectitudinis. vt in rumorē non
eleuet hūilitas estimatōis. **E**t q̄ uiate
se hūilia sentiat aīus instoꝝ. ea q̄ m̄

Liber .II.

Dist. II. Ca. V.

agunt & quō sīt recta p̄spiciunt. sed de corp̄ rectitudine non presūmūt. **I**le etiam verā deo exhibet orōnem. qui semetip̄m q̄ puluis sit humiliter vi- ter. qui n̄l sibi virtutis attribuit. qui bo na que agit de mīa p̄ditoris cognoscit. Est namq̄ magnū p̄turbati solaciū ve pulsatis virtus cū se quasi nudari vnu nbo p̄spicit. ad solam misericordiē spēm re currat. & eo nudari non finat. quo se a virtutib⁹ humiliter nudū putat. Qui si fortasse aliquavirtute in temptati one detegit infirmitatez tñ. p̄priam ag noscens ipse melius humilitate vestit. Valde robustius qui steterat cum sibi fine adiutorio diuīo cessat tribuere qđ babet. hec greg. **I** Notandū eti am q̄ ad humiliatem veram p̄sequen tam maxime valet exemplū nostri res dēptoris qui se humiliavit p̄ nobis carnem assumēdo & in eadē multa op̄bria & passiones sustinendo. vt nos doceret suo exēplo qui puluis sumus non alta sapere sed timere & humiles esse. De hoc dicit beatus ber. **O** homo inture humilitatis & mansuetudinis speculum dñm nosq̄ illexum xp̄m vniuersae creature factorē. tremebundū in vicezvīwoz & mortuoz. ante pedes eti am hōis traditoris sui genua incurvā tem. disce q̄rimitis est & humiliis corde rōfundere in superbia tua. erubescere in impatiētia tua. Quid em̄ magis mi randū. quid amplius terestādū. quid grauius puniendū. q̄ p̄videns filium dei summū in regno celoz nouissimū factum in regno hōim. apponat tñ ad huc magnificare se homo super terram Dicit etiam beatus aug. Ecce hēmus humilitatis exemplū. supbie medica mentū. quid igif̄ intumesciso homo. pellis morticina quid extenderis. **O** famies ferida quid inflaris. princeps tuus ē humiliis & tu supbie. caput hu-

mile & memb⁹ superbū. hec aug. Eli demus igif̄ & magna sit virtus humilitatis. ppter quā edocendā tanta sus tenuit dei filius. De qua sic dīt beatus bern. Quanta virtus humilitatis ppter quā edocendā ls qui sine estimatione magnus est usq; ad passionē factus ē pius. hec ber. Si vero non possumus sequi exemplū nostri redēptoris eo q̄ ipse fit deus & homo & dñs virtutū. se quāmū saltē vestigia seruor̄ suor̄ hoc est precedentis patr̄ qui fuerūt hōies sicut & nos. & tñ extiterūt in sanctimo māvite pfecti. & in virtute humilitatis preclari. q̄r qui aliorū bona veraciter pensat. sua opa magno humilitatis radio illustrat. De hoc beatus gre. sic dīt Ille nāq̄ cordis sui oculū per elatōis sue tenebras extinguit. quicunq; cū re cta agit p̄siderare melior̄ vitam negli git. Et p̄tra magno humilitatis radio sua opa illustrat qui alior̄ bona subtiliter pensat. q̄r dū ea que ipse fecerit fa cra foris & ab alijs p̄spicit. eum qui de singulāritate intus erumpē mitifrumo rem supbie p̄mit. magna quippe q̄ agi mus q̄si minima ducimus cū hec p̄foria exēpla pensamus. sed tunc apd̄ de um crescent p̄meritū cū apud. nosinet ipsos p̄ humilitatē decrescūt. hec gre.

K Unde nccē est q̄ qui in virtute humilitatis p̄ficere desiderat. vt exēpla sanctoꝝ viroꝝ p̄spiciat. atq; in eo rum p̄spicatione se pensans. se p̄tōrem esse dep̄relendant. Si em̄ plene intelli gere appetit q̄lis est. talis nimis dñ cō spicere qualis non est vt ex bona & scā p̄uersatōe alioꝝ colligat quantū ipē a vita virtuosa atq; pfecta distat. Justoꝝ ḡ debemus p̄spiceretitā vt subtilē de p̄hendamus nostrā. qđ quidē facere ele cti nō cessent. melior̄ nāq̄ vitā p̄siderant & idcirco se hūiliant. & si qđ pra uitatis de p̄hendūt in pfectā p̄sideratō

nem mutant. Ista tangit beatus greg.
xxiiij. moral. exponens illud. Respi-
ciet hoīes et dicet peccavi sic dicitur. Nul-
lus se peccatorē cognosceret. si iusticiā
am nō haberet. Nemo quippe fortius
dinem suā nisi cū rectus esse ceperit de-
plendit. nam qui omnino puerus est
nec hoc potest videre qđ est. qui vero pec-
catores se intelligit. iam ex pte aliqua
iustus eē inclinavit. atqđ id qđ non ius-
tus fecerat. ex eo qđ est iustus accusat.
qđ accusatione sua deo inlxrere incov-
at. dū rectū ptra se iudicium pferens
hoc in se qđ illi sentit displicere ptem-
nat. Receptra ergo iusticia sua. dicat
homo iste peccavi. Et notādū qđ dicit
vel pmitit respicier hoīes. Et tunc in
te subiungit et dicit peccavi. ideo em̄ nō
nulli peccasse se nesciūt. qđ hoīes nō at-
tendunt. nam si psciderarent hoīes citi-
us cognoscerent. quantū peccando in
fra hoīes cecidissent. Sed notā
dum qđ hi solummodo vocantur hoīes
qui iusticie rōne suffulti sunt. et irra-
onabilia iumenta noīant hi. qui carna-
li delectationi deseruit. Recte de quo
liber pterēte dicitur. Respicit hoīes et dicer
peccavi. ac si dicat sanctop̄ virop̄ exē-
pla pspicit. atqđ eo pspicatione se pen-
sans iniquū se eē deplendit. qui ei ple-
nissime intelligere qualis est appetit.
tales nimirū debet pspicere. qualis non
est ut ex bonop̄ forma metia. quantū
ihe. deserto bono. deformis ē. Ex his
quippe quibus plenissime bona assunt p-
pendit. que sibi minus sunt. atqđ in il-
loꝝ pulcritudine conspicit feditatem
suā quā in ipso et p̄ perpeti et sentire nō
p̄t. Lucem namqđ dicitur. qui vult
de tenebris iudicare. ut in illa videat.
quid de tenebris est. p̄ quas video
re ppendit. Peccator namqđ si incog-
nitavita iustoꝝ semetipm pspicit. pec-
catorē se nullatenus deplendit. Vide

re em̄ se non p̄t. qđ fulgorē lucis nesci-
ens cū seipm pspicit quid aliud qđ te-
nebras attendit. Justor̄ igit̄ pspice-
re debemus vitam ut subtiliter repren-
damus nostrā. illoꝝ vñ sp̄s quasi que-
dam nobis forma imitanda pmitit.
¶ Aliua lectio est sanctop̄ vita in-
storum et bonop̄. Unū non immerito bi-
idez iusti in facio eloquio libri noīan-
tur. sicut scriptū est. Libri aperti sunt
et aliis liber apertus est. qui est vite et in-
dicati sunt mortui. ex his que scripta
erant in libris. Liber nāqđ vite est ipsa
visio aduementis iudicis. in quo qua-
si scriptū est oīe mandatū qđ quisquis
eum viderit mox teste pscia. quicquid
non fecerit intelligit. Libri etiā aperti
referunt. qđ iustoꝝ vita tūc pspicit. in
quibus mandata celestia ope impressa
cernuntur. et iudicati sunt mortui er-
bis que scripta erant in libris. quia in
ostensa vita iustoꝝ quasi ex passioneli
brozum legunt bonum. quod agere ip-
si noluerunt. atqđ ex eorū que fecerunt
bonum pparione damnantur. Ne ergo
vnusquisqđ tunc vidēs eos. qđ non fe-
cit dealeat quod quidē electi facere nō
cessent meliorum namqđ vitā confide-
rant et deteriores vñs p̄ puerationez
mutat. Electi ḡ vñ assequi summa vale-
ant inspecta odorifera et cādida vita iu-
storum faciant. Jam quidē videre teum
ciari caritatis estib⁹ inardescit. et qđ
in hac vita positi nec dum valent per
precedentium sanctorum viam ince-
dere. interim p̄ patrum exemplis pa-
cūt. ramduꝝ quippe refici iustoꝝ ex-
empla indigemus. donec p̄tis vīte
mortalitatis vmbras eterno die aspi-
rante trāseamus. cū em̄ huīus t̄palita-
tis vmbra trāfacta ac mortalitatis fu-
erit inclinata. quia ipsius diei inter-
num lumē cernimus nequaqđ iam ap-

petimus ut ad amorem eius per alios exempla flagremus. nunc autem quod nec dum eum intueri possumus summope necesse est ut eorum qui eum perfecte secuntur sint respectis actionibus imitetur. Inneamur ergo quod pulchra est agilitas sequentium. et videamus quod turpis sit ebetudo pigrorum. Pratim namque cum bene agentium gesta respicimus nos in ipsos profusione intimavlciscente inditamus. mox revercundia mentem percussit. mox iuste seuiens reatus addicit et rebemeter hoc etiam displicet quod adhuc fortasse turpiter liber. Si bene ad ezechielem dicitur Fili hois ostende domini istab templorum profundans ab iniquitate suis et metians fabricam et erubescat et omnibus que fecerunt Templum quippe dei filios israhel ad profusionem ostenditur quoniam iusti anima quam in spirando deus inhabitat quanta sanctitate fulgeat ad profusionem suam peccantibus demonstrat. ut in illa bonum quod in seipsis malum negligunt videant. et in seipsis malum quod operantur erubescant. Ne terivero fabricam est pensare subtiliter vitam iustorum. sed dum metimus fabricam nescire ut ex cunctis que fecimus erubescamus quod bonorum vitam quanto subtilius pensando discutimus. tanto senerius in nobis omnia iniuste gesta reprobamus. Bene autem prophetete dicit ostendat templum quod enim iustorum rectitudinem peccatorum considerare dissimular. saltem ad vocem predicatoris agnoscat. Templum quippe peccatori ostendere est sponte sua profidetate. nolentibus opera rectorum narrare. Qui itaque sicut diximus produci ad summam desiderant superest ut melioribus descripsi intendatur. quatenus tanto strictius in se culpaq; djudicent quantum in illis alterius quod ammirantur videtur. Sed quid ista de peccantibus dicimus cum ipsis quoque operatore justicie tam

ta puebi dispensatione videamus Alius namque habet donum scie. et tamen ad virtutem mire abstinentie non pertinet. Alius magne abstinentie virtutem attingit et tamen summa scie preterlatone non dilatait. Alius spiritu plerice valde oia futura prenoscere. sed tamen per curatorem grām non valet presentis molestie mala sublenare. Alius per curatorem gratia mala presentis molestie subleuat. sed tamen quia spūm plerice non habet quid sequatur ignorat. Alius indiget tibi multa iam propria largiri potest. sed iniuste agentibus obuiare libere non potest. Alius iniuste agentibus audacter pro deo obuiat. sed tamen indigentibus que habent tristitia recusat. Alius iam se ab ocioso sermone restringens lingue lasciviam supat. sed tamen adhuc insurgentes ire stimulos perfecte non calcat. Alius insurgenter iram edocet. sed tamen adhuc lingua ad leticiam relaxat. Quid est hoc quod iste eo bono indiger quo alius pollet. et ille cum multis polleat habunde. alios bonum adesse considerat quod fibi deceperit. nisi quod mira nobiscum dispensatione agit. ut per hoc quod alter habet et iste non habet. unus alteri melius ostendat quatenus tanto ardentius ad humilitatem quisque perficiat. quanto ex bonis quod non habet inferior se habentibus penset. sicque sit ut dum ille in isto. atque hic in illo respicit quod ammiratur distinctiona bona eos et ab altitudine elatorem reprimant et ad studium perfectus accedant. magna namque sollicitudine ad curam nostram meliorationis attingimus quoniam id virtutis in aliis cernimus quod non habemus. Unde et ezechiel plerice cuius voluntia animalia descripsisset. adiunxit. et vocem alas animalium percutientium alteram ad alteram. Quid namque alas animalium nisi virtutes debemus sentire sanctorum. qui dum terrena despiciunt. v. iii.

etunt ad celestia volando sublenantne
volantia itaqz aīalia alis suis se vicis
him feriūt. qz sanctoz mentes in eo φ
supna appetunt p̄sideratis inuicem al
terius utrūb excipiunt. excitantur.
Ella em̄ sua me peccit. qui exēplo san
ctitatis p̄rie me ad melius accēdit. &
ala mea vicinū aīal ferio. si aliquā alte
ri opus bonū qd̄ imitef ostendo Sed
qz sanctoz vitam sanctificare istisāia
libo diximus. liber in ipso volatu aīali
um oculos mentis attollere & quanta
vicissim alarum peccatione se excitent
subtili p̄sideratione pensare. Paulus
namqz cū ceteroz sanctoz sollicitudi
nem in predicatione robustius labo
rando transcenderet. vt ab elatione se
premeret. v̄ires suas in humilitatis
gremio nutritret. crudelitatis sue anti
que nō immemoz apostoloz oīm inno
centiā p̄emplatus ait. Ego em̄ suz mi
minus apostoloz qui non sum dignus
vocari apostolus. qz persecutus sum ec
clesiam dei. & tñ eorundem oīm atroci
lorum primus quasi accepri principa
tus oblitus ac si minus iōe aīiquid sa
pere in paulo mirabat sapientiam di
cens. Sicut & carissimus frater noster
paulus s̄m datam sibi sapientiam scri
psit vobis. in quibz sunt quedā diffici
lia intellectu. Ecce paulus in apostolis
mirat innocentiam. ecce apostoloz
princeps mirat in paulo sapientiam.
Quid est hoc nisi φ sancti viri dū vir
tutum p̄sideratione vicissim sibi alios
prepounit volantia aīalia alarum pe
ccatione se tangunt. vt eo ad volatum
se altius excitent. quo humilius alter
in altero qd̄ ammirat videt. hinc itaqz
qz collendum est quanta tebeamus
sollicitidine meliorum vitam consi
dere qui in infinito iacemus si & hi qui
iam tanta sanctitate sublimes sunt. vt
humilitatis gressu ad maiora p̄ficiat

ad hoc querunt in alijs qd̄ imitantes
adm̄entur. sed hoc reprobi nesciunt
qz mentis oculum semper in infinito
premont. qz & si qñ in via domini venis
unt nō ad meliora vestigia intuenda s̄
ad prauorum exempla vertunt. Neqz
eorum p̄siderat vitam. quibz se humili
liando postponant sed quibz se superbi
endo preferant. Deteriores namqz re
spicint. quibz meliores se eē gloriens
tur. Et idcirco p̄ficeret ad meliora nō
possunt quia hoc sibi sufficere estimat
φ pessimos antecedunt. Omiseri viā
corruptam p̄gunt & integrū respicunt
per specie quidem quasi ante se pedem
p̄ferunt. sed p̄ p̄siderationem prauoz
hoīm post se oculos tendunt. recte vi
tore appetunt sed ad immundos toraz
regulam sumunt. Si em̄ semetipsoz
quales sunt cognoscere cupiunt non
deteriorum p̄spicere sed meliora exem
pla debuerat. idcirco ergo peccatores
se esse non intelligunt. qz hoīies non at
tendunt. nam si hoīies attenderent ona
tum peccando distarent a bonis hoībo
inuenirent. hoc gregor. Studeamus et
go p̄e omnibus humiliari & humiliati
ti infistere. si volumus ad perfectionem
ceterarum virtutum pervenire. qui em̄
virtutes sine humilitate p̄gregat. qua
si inventum puluerē portat. Unde bea
tus gregor. Perit omne qd̄ agit si non
sollicite in humilitate custodiaf. qui
em̄ virtutes sine humilitate cōgregat
quasi puluerē inventuz portat oīs nā
qz laboz sine humiliitate vanitas est. Di
cit etiā de eodē extrem abbas Fili p̄
omnibz humiliari stude quod est oīm
virtutum sublimis. vt ad perfectio
nis fastigium possis p̄scendere. Cun
cte enim constitutiones non aliter nisi
per humilitatem implentur & multop
temporum labores per superbiam in
nihil reputabūt. Vir humiliis est deo si

milis. et in templo pectoris sui gestat eum. Superbo autem cum sit deo odibilis est dyabolo similis. Humilis licet in virtutibus vilissimus. gloriosus est in virtutibus. superbo homo licet decoatus videatur in aspectu et clarus. sed inutiliter eum manifestant opera ipsius et periculum et motus dinoscit superbia et levitas ipsius. cupit se se laudari ab omnibus virtutibus quibus alienus est de se predicare. non se patitur cuique subiectum. semper cupit primatum. et ad maiorem gradum conatur se immergere quod ex meritis obtinere non potest. Humilis et contra rior respuit oem honorem terrenum. voluntum se esse iudicat cunctis hominibus. nam et si mediocris in vultu appareat. eminentia apud deum inuenitur. cum ipsum manuerit omne mandatum nihil se fecisse et restat. et omnes virtutes amine sue celare festinat. sed diuulgat deus omnia opera eius et perficit in mediis mirifica gesta illius et exaltabit eum et claus efficietur illum. et in tempore precium suarum quod postular impletabit. hec effrem Abbas

Sed et hoc sciendum quod sunt non nulli qui humilitatis causa mentiuuntur. afferentes se esse pectoris ultra quam sunt. vel se hoc fecisse quod non promiserunt vel necessitate cogente virtutes habentes abscondendo. vel negando celare. quod peccatum est et satis reprehensibile est. teste beato augustinus qui dicit. Cum humilitatis causa mentiris si non eras peccator antequam mentireris. mentiendo efficeris. unde non ita caneat arrogantiavit veritas relinquit. Et beatus gregorius xxvj. moral. idem sentit dicens. Incaute sunt huiles. qui se me dacio illaqueant dum arroganter vi tant. immo mentiendo supbiunt qui contra veritatem se erigunt quam relinquunt. Qui enim necessitate urgenter bona de se loquuntur. tanto magis humilitati iunguntur.

gitur. quanto et veritati socias. In paucis humilibus non fuerit quod emulacione veritatis contra falsos apostolos tot de se discipulis fortia gestauit. qui nimis rum veritatis inimicus existeret si abscondendo proprias virtutes predicatione preualere permisisset. hec gregori. Notandum etiam quod malignus spiritus cum sibi humilitatem dominari speraret hominem ralem de aliis facinoribus non citato temptare presumit. Unde hilarius. Cum hostis noster antiquus humilitatem sibi dominari coepit. de aliis virtutibus temptare hominem non presumit. hec hilarius. **Sunt etiam tres gradus humilitatis. Primus est quod homo hoc quod est. id est. vilem. infirmum. inopem ois boni. virtuosum ac periculum fuisse vel ad huc esse et si quos alios defectus habent agnoscat et sciat. et non mentias se sibi esse maiorem in quaunque dignitate aut status. et non eleuet se supra se vel alios insolenter. nec vanas homini laudes vel honores et si aliquem delectet aliquid istorum semetipm redarguat. castiget. qui deceptum et in quo veritas non sit. Secundus gradus potest dici ut non solum seipsum agnoscens homo se spernat per vilitate sua. sed etiam ab aliis si propter homini suos defecius spernat patienter hoc sustinet. immo quod veritatem amat etiam ab aliis desideret talis reputari. quale se reputat. videlicet vilius. virtuosum et ignorabilis. et quale se novit esse. Tertius etiam sibi exhibitos non solum fastidiat sed etiam ipsos vilipendat. Iste autem gradus est altus satis. et rari sunt qui eum ascendunt etiam inter religiosos. Unde non est mirum si inopes sumus virtutibus et gratiarum cum matrem et custodem virtutum humilitatem tam alienam a nobis sentiamus. Qui ergo cito desiderat culmine virtutis attingere studeat in humilitatis profundo solidari. quod sicut deus supra**

bis resistit eos deprimendo. ita humili
libo dat grām magnis virtutibz attollē
do. Tercius humilitatis gradus est qñ
etia in magnis virtutibz et domis ac ho
noribz homo nihil extollit. nihil sibi
ex hoc blandit sed totū illi attribuens
et integrū restituens. a quo fluit oē bo
num. talis fuit beate vgmis hūilitas.
qr cū se electam sciret vt mater dei fier
et. ancillā eius se hūilem recognouit
dicens. Resperxit hūilitatē ancille sue
Talis est hūilitas angeloz et sanctoz ī
gloria. qui cū sint pleni summo bono
et summo honore sublimati nullū mos
tum de hoc habent supbie s̄ sunt in se
humiliores quo altiores in deo. ppter
rea lxc est humilitas pfectoz. qr quā
to maiores sunt tanto magis se humili
lent in oībz in sensu in affectu in vbo
in actione in habitu. si em̄ humiliat̄ et
despicit se quasi nō haber vñ glorieſ.
sed multa haber vndeſ fundat̄ licet bo
na sit humilitas ista. sed tñ non est hu
militas lxc miranda. Itē si pauperem
se reputet pauper. et ab alīs vult pau
per agnosci veritati p̄sentit in istis sed
non in admiratione talis hūilitas. Si
vno diues paupibz se p̄formet et altus
nihil altū sapit et gloriosus nihil sibi
de gloria attribuit. Sed totū refundit
in eū a quo h̄z vnde gloriosus videtur
hic est humiliſ non cogēte necessitate
sed veritatis caritate. Un̄ beatus berñ.
Non est magnū eē humilē in abiectione.
magna p̄ſus et rara virtus est hu
militas honorata. lxc berñ. P No
randum etiā q̄ vera humilitas s̄m di
ctū beati greg. est qua quis de se p̄ra
ua estimat et bona alterius sine iuidia
et liuore p̄mendat. lxc greg. Hanc igi
tur nobilissimā virtutē et multū necessa
riam ac fructuosam oī volenti p̄ficere
debet quilibet religiosus valde diligē
re et se in illa cū summo studio exerceſ

re. qr ip̄a humilitas est regina virtutis
sancti sp̄us receptaculū et sancte trini
tatis hospitiū. De cuius p̄meditatione
beatus berñ. sic dicit. Humilitas est regi
na virtutis. mors vitorum nutrit discipli
nitatis decor. sp̄us sancti receptaculū
trinitatis hospitium. lxc berñ. Sed etiā
hoc notandum q̄ sancti viri quanto ma
gis p̄ficiunt in virtutibz tanto minus
se putant p̄fecisse. qđ gratia divina fo
let in eis ad p̄seruandā humilitatem
opari. vnde beatus greg. Sancti viri
quo altius virtutum dignitate p̄ficiunt
eo subtilius indignos eē dep̄pendunt
Dicit etiā beatus berñ. Vtimiūz soleſ
pietas p̄seruande humilitatis grātia
ordinare. vt quanto plus quisq; p̄fici
at. tanto minus se reputat p̄fecisse. lxc
berñ. Quantūcunq; eriaz quis in vnu
tibz p̄ficiat semp tñ se debet humiliar
et se peccatorem recognoscere. ne
gratiā et virtutes a deo acceptas p̄dar.
Unde beatus ang. Quicq; hic viuit
quantūlibet iuste p̄nat re illi si cū illo
intrauerit in iudiciū deus. noli ergo
iudicio p̄tendere. da operā esse iustus
et quantumcūq; fueris iustus cōfiterere
peccatorē semp. sp̄era miām. lxc au
gusti. Sic igit̄ patet de virtute humili
litatis.

Filius

Dabit̄ informatione te humilitate
te. nūc que virtus sequat̄ virtutem
humilitatis de hoc cupio edoceri.

Ca. VI. Pater.

Debes scire qđ
de humilitate nascitur virtus
patientie. lxc enim ordinat nos ad fru
itionem summe pacis. nihil namq;
pati molestie est pacem habere. quod
fit duobz modis. scilicet aut nullam